

Region Nordjylland

Juridisk Kontor

Att.: [REDACTED]

[REDACTED]@rn.dk

Spørgsmål om udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til et regionsrådsmedlems arbejdsgiver

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K
Tlf. +45 7226 9000
Fax. +45 7226 9001
E-mail sum@sum.dk
Hjemmeside www.sum.dk

Juridisk Kontor, Region Nordjylland har henvendt sig til ministeriet med et spørgsmål omkring udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til et regionsrådsmedlems arbejdsgiver.

Dato: 18. marts 2010
Kontor: Forvaltningsjura
J.nr.: 2009-1008

Med henvisning til pkt. 2.1.3.3. i vejledning nr. 10 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension mv. for varetagelsen af regionale hverv, hvoraf blandt andet fremgår, at "gennemførelse af ordningen forudsætter endvidere, at der indgås en aftale med den enkelte arbejdsgiver, hvorved vedkommende accepterer ordningen, herunder at udbetale den fulde løn til den ansatte uanset dennes fravær og at opfylde de øvrige krav, som stilles til arbejdsgiveren", ønsker regionen oplyst, hvordan der skal forholdes i en situation, hvor udbetaling af den fulde løn vil komme til at påføre arbejdsgiveren et tab, fordi den daglige lønreduktion som følge af fravær er større end 1.875 kr., som regionen maksimalt i 2009 må udbetale pr. dag.

I anledning heraf skal Indenrigs- og Sundhedsministeriet oplyse, at der i tilfælde, hvor regionen selv er arbejdsgiver skal foretages fradrag i regionsrådsmedlemmets løn for værdien af arbejdsfrihed over det maksimale erstatningsbeløb, som er overført til arbejdsgiveren. I tilfælde hvor den pågældende er privatansat, vil et eventuelt fradrag i medlemmets løn bero på overenskomstaftalen mellem den pågældende og dennes arbejdsgiver.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet skal endvidere oplyse, at det at der står den fulde løn i vejledningen ikke skal tages som udtryk for, at kommunalbestyrelsesmedlemmer har krav på løn, der overstiger den maksimale erstatning.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet skal meget beklage det sene svar på henvendelsen.

Med venlig hilsen

Suzanne Camilla Lund Jensen

12. marts 2010

**Telefonnotat om
om udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til arbejdsgiveren**

Region Nordjylland har ved e-mail af 2. februar 2009 (og efterfølgende telefonisk ved [REDACTED] ([REDACTED] [REDACTED]) henvendt sig til ministeriet med et spørgsmål om udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til et regionsrådsmedlem. Forvaltningen har modtaget en forespørgsel fra et regionsrådsmedlem, der ønsker at undersøge mulighederne for at lade erstatningen udbetale til sin arbejdsgiver – mod at arbejdsgiveren ikke foretager reduktion i lønudbetalingen som følge af den ansattes/medlemmets fravær fra arbejdet.

Region Nordjylland har henvist til, at der af pkt. 2.1.3.3. i vejledning nr. 10 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension mv. for varetagelsen af regionale hverv bl.a. fremgår følgende:

”Gennemførelse af ordningen forudsætter endvidere, at der indgås en aftale med den enkelte arbejdsgiver, hvorved vedkommende accepterer ordningen, herunder at udbetale den fulde løn til den ansatte uanset dennes fravær og at opfylde de øvrige krav, som stilles til arbejdsgiveren.” (Udhævning foretaget her).

Region Nordjylland ønsker på denne baggrund oplyst, hvordan der skal forholdes i en situation, hvor udbetaling af den fulde løn vil komme til at påføre arbejdsgiveren et tab, fordi den daglige lønreduktion som følge af fravær er større end 1.875 kr., som regionen maksimalt i 2009 må udbetale pr. dag.

Der kan med hjemmel i regionslovens § 11, stk. 1 (LBK nr. 693 af 3. juli 2009), jf. kommunestyrelseslovens § 16, stk. 5 (LBK nr. 581 af 24. juni 2009), ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. De nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 1460 af 19. december 2005 om vederlag, diæter, pension mv. for varetagelsen af regionale hverv. Der er ikke i kommunestyrelseslovens § 16, stk. 5, i forarbejderne til bestemmelsen eller i vederlagsbekendtgørelsen nærmere omtalt, hvordan udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste skal administreres. Der henvises til § 16, stk. 5, som affattet ved lov nr. 380 af 14. juni 1995 (FT, A, 2080 ff.), bet. 1271/94, s. 53 og 62, bet. 1027/84, s. 99 ff., lov nr. 629 af 23. december 1980 (FT, A, 423), lov nr. 128 af 28. marts 1979 (FT, A, 3207).

Pkt. 2.1.3.3. i ministeriets ovennævnte vederlagsvejledning er sålydende:

”Udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste sker som udgangspunkt til regionsrådsmedlemmet selv.

Ministeriet har imidlertid tidligere tilkendegivet, at ministeriet kan anerkende en ordning, hvorefter udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste på visse betingelser sker til et kommunalbestyrelsesmedlems arbejdsgiver, **hvis arbejdsgiveren undlader at reducere medlemmets løn** [min fremhævning]. Dette vil også kunne anerkendes for regionsrådsmedlemmer.

Et regionsrådsmedlem har dog ikke krav på, at udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste sker til arbejdsgiveren, såfremt denne er indforstået. Det enkelte regionsråd afgør selv, om man ønsker at medvirke til en sådan ordning. Gennemførelse af ordningen forudsætter endvidere, at der indgås en aftale med den enkelte arbejdsgiver, hvorved vedkommende accepterer ordningen, **herunder at udbetale den fulde løn til den ansatte uanset dennes fravær** [min fremhævning] og at opfylde de øvrige krav, som stilles til arbejdsgiveren.

Det er en betingelse for, at udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste kan ske til arbejdsgiveren, at regionen forud for udbetalingen modtager en erklæring fra arbejdsgiveren om medlemmets fravær i arbejdstiden som følge af varetagelse af regionsrådsarbejde – med angivelse af dato for fraværet, antallet af mistede arbejdstimer de enkelte dage, medlemmets timesats samt størrelsen af det indtægtstab, den ansatte ville have lidt i den pågældende måned, hvis arbejdsgiveren havde trukket vedkommende i løn i fraværperioden. Denne erklæring skal sammenholdes med opgørelsen fra medlemmet over deltagelse i møder m.v., herunder med angivelse af karakteren af de enkelte aktiviteter. En generel aftale mellem regionsrådsmedlemmet og arbejdsgiveren om en fast nedsættelse af arbejdstiden uden samtidig reduktion i medlemmets løn kan ikke danne grundlag for udbetalingen af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til arbejdsgiveren.

Det er endvidere en betingelse, at der på baggrund af lønseddel eller lønspecifikation kan sondres mellem løn for de timer, hvor den pågældende faktisk har været beskæftiget for arbejdsgiveren, og det, der udbetales som følge af, at arbejdsgiveren modtager erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste fra regionen. ...”

Der ses ikke hermed at være taget stilling til, hvorledes der skal forholdes i en situation, hvor det af arbejdsgiveren udbetalte beløb (løn plus det beløb, der udbetales som følge af, at erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste udbetales til arbejdsgiveren) efterfølgende – når fraværet opgøres – viser sig at være større end den maksimale erstatning.

Til grund for det citerede ligger ministeriets udtalelse af 28. februar 2000 til Vejle Amtskommune (1998/1304/060-2). Amtskommunen havde bedt Indenrigsministeriet om en udtalelse om, hvorvidt der efter ministeriets opfattelse efter de dagældende regler om udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til amtsrådsmedlemmer kunne ske overførsel til en arbejdsgiver (amtskommunen eller en anden arbejdsgiver) af tabt arbejdsfortjeneste, som et amtsrådsmedlem var berettiget til i forbindelse med fravær i arbejdstiden med henblik på varetagelse af sit (amts)kommunale hverv.

Hensigten med denne ordning skulle være, at amtsrådsmedlemmet dermed undgik at blive trukket i løn for fravær fra arbejdet for først på et senere tidspunkt – efter fremsendelse af dokumentation for løntabet – at modtage erstatning fra amtskommunen.

Indenrigsministeriet udtalte, at ministeriet ville være positivt indstillet over for en ordning, som den af Vejle Amtskommune skitserede. Til brug for ministeriets stillingtagen til ordningen blev amtskommunen blandt andet bedt om at oplyse, hvorledes amtskommunen – i de tilfælde, hvor denne var arbejdsgiver – sikrede, at amtskommunen ikke i forbindelse med den skitserede ordning uretligt ydede økonomisk støtte til et ansat amtsrådsmedlem i tilfælde, hvor erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste ikke fuldt ud modsvarede den udbetalte løn.

Vejle Amtskommune oplyste hertil, at når der fra en amtskommunal institution blev fremsendt opgørelse over frihedsperioder, hvor amtsrådsmedlemmet i arbejdstiden havde deltaget i amtskommunale hverv, ville der altid blive foretaget en beregning af tabt arbejdsfortjeneste indenfor den enkelte dag. Hvis det skulle vise sig – hvilket hidtil ikke var sket, at fraværet havde en værdi over det maksimale beløb for tabt arbejdsfortjeneste, ville der alene blive overført det maksimale beløb til den amtskommunale institution med bemærkning om, at værdien af arbejdsfriheden over dette beløb for den/de pågældende dage skulle fradrages i amtsrådsmedlemmets løn.

Indenrigsministeriet anerkendte – efter drøftelser med Skatteministeriet, Arbejdsministeriet og Finansministeriet om ordningen i forhold til disse ministeriers lovgivning – en ordning, hvorefter (amts)kommunen udbetalte erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, som et amtsråds- eller kommunalbestyrelsesmedlem var berettiget til i forbindelse med fravær i arbejdstiden med henblik på varetagelse af sit kommunale hverv, til vedkommendes arbejdsgiver.

Betingelserne for anerkendelsen – som er de betingelser, der er anført i vejledningen for anvendelse af ordningen – omfatter ikke spørgsmålet om håndtering af en eventuel difference mellem løn og erstatningsbeløbet.

På denne baggrund må det antages, at Indenrigsministeriet accepterede det af Vejle Amtskommune oplyste om, at højst det maksimale erstatningsbeløb ville blive overført til arbejdsgiveren, og at værdien af arbejdsfriheden over dette beløb skulle fradrages i amtsrådsmedlemmets løn.

Denne betingelse må imidlertid antages at knytte sig særligt til det forhold, at Vejle Amtskommune i visse tilfælde selv optrådte som arbejdsgiver, hvorfor ordningen ville være i uoverensstemmelse med kommunalfuldmagtsreglerne, såfremt der ikke efterfølgende blev foretaget fradrag. Det kan ikke på baggrund af Indenrigsministeriets udtalelse i sagen eller på baggrund af teksten i vederlagsvejledningen i øvrigt konkluderes, at efterfølgende reduktion/modregning er en *generel* betingelse som gælder *også* i tilfælde, hvor kommunen/regionen *ikke* optræder som arbejdsgiver.

Hvordan der skal forholdes i en sådan situation må således bero på den aftale mellem arbejdsgiver og arbejdstager, der ligger til grund for ordningen.

Den 12. oktober 2009 blev [REDACTED] Region Nordjylland, oplyst om, at sagen fortsat er under behandling, og at svaret er på vej. Randi Worup oplyste, at de har etableret ordningen, og at arbejdsgiverne er gået med til ikke at foretage lønreduktion, selvom arbejdsgiverne herved får tab grundet forskel mellem berettiget lønreduktion og maksimal godtgørelse. Randi Worup vil fortsat gerne modtage svar.

Det indstilles, at Region Nordjylland oplyses om,

- At der i tilfælde, hvor regionen selv er arbejdsgiver skal foretages fradrag i regionsrådsmedlemmets løn for værdien af arbejdsfrihed over det maksimale erstatningsbeløb, som er overført til arbejdsgiveren.
- At et eventuelt fradrag i medlemmets løn, i tilfælde hvor den pågældende er privatansat, vil bero på overenskomstaftalen mellem den pågældende og dennes arbejdsgiver.
- At der står den "fulde" løn i vejledningen skal ikke tages som udtryk for, at kommunalbestyrelsesmedlemmer har krav på løn, der overstiger den maksimale erstatning.

Godkendt af PC den 17. marts 2010.

18. marts 2010:

- Region Nordjylland er dags dato oplyst om ovenstående.
- Statsforvaltningen Nordjylland er dags dato orienteret om henvendelsen fra Region Nordjylland samt om svaret herpå.